

Spm. nr. S 366

Til trafikministeren (19/3 91) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvorfor skal en Øresundsbro finansieres med statspenge og ikke private?«

Begrundelse

Staten sætter sig nye skamstøtter i form af overflødig brobyggeri, som finansieres af penge, som staten på borgernes vegne må låne i udlandet.

Svar (25/3 91):

Trafikministeren (Ikast):

Jeg henviser til besvarelsen af spørgsmål nr. S 365, hvoraf fremgår, at Øresundsforbindelsen ikke skal finansieres af de to stater.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forhandling om redegørelse nr. R 3:

Landbrugsministerens redegørelse af 13. marts 1991 om opdræt af vildt.

(Redegørelsen anmeldt 13/3 91. Redegørelsen givet 13/3 91. Meddelelse om forhandling 13/3 91).

Forhandling

Henning Nielsen (S):

Den foreliggende redegørelse fra landbrugsministeren om opdræt af vildt er jo et resultat af det socialdemokratiske beslutningsforslag, der blev vedtaget i foråret 1990. Her vedtog et flertal i Folketinget at pålægge regeringen at fremsætte forslag til revision af hjorteloven, forslag til lovgivning om harefarme, der skulle sikre dyrevelfærdet i harefarmene, hvis det var muligt, og ellers indførelse af et forbud mod at holde harer, samt forslag til lovgivning om opdræt af fugle til udsætning.

Det var under disse forhandlinger, landbrugsministeren lovede at komme med en redegørelse, som vi jo altså har til behandling nu.

Med den redegørelse, som jeg for øvrigt gerne vil takke for, og med det socialdemokratiske beslutningsforslag mener jeg at grundlaget for en lovgivning på området er lagt – en lovgivning, der virkelig kan tage hensyn til dyrene.

Jeg vil gerne kommentere nogle af de enkelte forhold i redegørelsen.

Jeg vil gerne sige med det samme, at loven om hjortehold, der blev vedtaget i 1987, har Socialdemokratiet hverken lod eller del i. Vi var helt enige med de mange interesseorganisationer, der efterlyste en ordentlig lovgivning på området – en lovgivning, der tilgodeser dyrenes trivsel, så vi stadig her i Danmark kan nyde respekt og anseelse, når det drejer sig om at beskytte vore dyr.

Det skete ikke, da hjorteloven blev vedtaget i 1987, og vi har da også siden oplevet uacceptable forhold på området: jagtsager, uacceptable nedskydninger og kvægtuberkulose, som vi havde svært ved at håndtere. Ikke alle disse forhold er nævnt i landbrugsministerens redegørelse.

Det Ethiske Råd vedrørende Husdyr udtaler, at opdræt af hjorte godt kan ske på en måde, der ikke giver anledning til etiske betænkeligheder, men det forudsætter, at dyrenes krav om plads, fodring, skjul m.m. tilgodeses, og at dyrene ved håndtering og transport beskyttes mod smerte, lidelse og angst. Jamen det er da helt rimelige krav. Og her kan landbrugsministeren naturligvis ikke, når det eksempelvis drejer sig om transport af dyrene, nøjes med at sige, at det vil han overveje at sikre. Ministeren må naturligvis drage omsorg for, at der fastsættes særlige regler for transport af hjorte.

I Socialdemokratiet er vi tilfredse med de forslag, som landbrugsministeren vil komme med om regulering af hjorteloven, og som giver dyrene bedre forhold i hjortefarmene, når det drejer sig om indretningen.

Men der er også andre forhold, vi i Socialdemokratiet mener man må tage op, når vi skal have revideret loven, nemlig hjortefarmenes placering og hegnet. Det er ofte en belastning for dyrene, hvis en farm eksempelvis placeres ud mod en offentlig vej. Hegning er også et problem. Mange naturområder bliver efterhånden totalt afspærret.

Jeg vil til slut om hjortene sige, at der findes en masse materiale i Landbrugsministeriet fra dengang, da vi forhandlede hjorteloven i 1987, der kan bruges, når man nu skal til at revidere loven.

Farmrævene, som ministeren også omtaler i redegørelsen, havde vi ikke med i det socialdemokratiske beslutningsforslag, og det skyldes,